

WEG MET HET OUDE LOGO, LEVE HET NIEUWE

Tekst ► BEN BLEYS Foto's ► SIEN VERSTRAETEN

Begin deze maand heeft Groen met trots haar nieuwe logo voorgesteld. Het uitroepteken verdwijnt, de groene kleur wordt iets donkerder en er verschijnt een baseline onder de naam: 'Groen werkt voor iedereen'. Met haar nieuwe logo en baseline wil de partij duidelijk maken dat ze antwoord kan bieden op de vele uitdagingen van vandaag. Een antwoord dat werkt.

Sinds Wouter Van Besien en Björn Rzoska in oktober 2009 aantraden als voorzitter en ondervoorzitter, onderging de partij een gedaanteverandering. Terwijl velen in het begin nog twijfelden aan het potentieel, de bekendheid of de kwaliteiten van het duo, zijn zowel vriend als vijand het er vandaag over eens dat Van Besien en Rzoska een perfecte tandem vormen die de partij naar buiten opnieuw een smool gaf.

Zo is de partij ook empathischer geworden onder leiding van Van Besien en Rzoska. 'Er moest dringend meer geluisterd worden naar de zorgen van gewone mensen en bedrijven. En we moesten af van het idee dat mensen ons wel zullen vinden omdat iedereen stilaan weet dat het klimaat naar de haaien gaat. Het is goed dat er een wetenschappelijk fundament onder onze ideologie ligt, maar dat alleen volstaat niet om verkiezingen te winnen.'

EDITO

door **BJÖRN RZOSKA** Ondervoorzitter Groen

Na 8 jaar is het tijd om een nieuw hoofdstuk aan te snijden. En het 'overlevingslogo' van 2003 los te laten. Met respect achteruit kijken naar zij die de groene partij in Vlaanderen door haar meest woelige jaren hebben gelooft. Met vertrouwen het vandaag en morgen mee vorm geven vanuit de zekere basis van een moderne ecologische partij. Die aandacht heeft voor de uitdagingen van vandaag en dus ook oplossingen bedenkt op korte termijn. Voor iedereen.

Het nieuwe logo is veel meer dan een opsmukoperatie. De afgelopen 2 jaar hebben we meegewerkt aan het lichten van de communautaire hypotheek die dit land politiek blokkeerde. En hebben we naast een uitgewerkt besparingsplan ook een onderbouwd antwoord op de sociaaleconomische uitdagingen die vandaag aan de orde zijn: de pensioenen, het reguleren van de bankensector en de aanpak van de financiële crisis.

In die zin overtuigen de hervormingen van Di Rupo I allerminst. De pensioenhervorming kon op een andere manier. De aanpak van de banken kon veel sterker. Het echt inzetten op een groenere economie ontbreekt. De verschuiving van de lasten op arbeid naar lasten op milieuvervuiling is niet eens onderzocht. Deze regering miste een historische kans om fundamenteel te hervormen.

Groen heeft een antwoord op al deze uitdagingen. Uitdagingen waar ook bedrijven en mensen dagelijks mee bezig zijn. Vandaag investeren vele ondernemingen in het verduurzamen van hun productieprocessen en rationeel energiegebruik. En zijn mensen overtuigd dat het isoleren van hun woning oplevert. Voor hun portemonnee en het milieu. De groene oplossingen werken dus. Voor iedereen.

En dat willen we duidelijk maken met de nieuwe vlag. We werken ongebonden aan oplossingen. Zowel nationaal als lokaal. Oplossingen waar iedereen beter van wordt. Ook u!

Een fijn 2012 toegewenst!

3

DE GENERATIESTRIJD DIE ER GEEN IS

Rechtse partijen en opiniemakers proberen ons wijs te maken dat er een nieuw generatieconflict in de maak is. Het strijdpunt van deze clash zou de pensioenhervorming zijn, waarbij de jongeren wel bereid zouden zijn om langer te werken, terwijl de vijftigplussers het land platleggen en zo snel mogelijk op wereldreis willen vertrekken.

4

ASBEST VOOR DE EEUWIGHEID

Sinds het proces dat de familie Jonckheere tegen voormalig asbestproducent Eternit won, staat asbest weer volop in de belangstelling. Asbest, de minerale delfstof die decennialang vooral in de bouw gebruikt werd als isolatiemateriaal, is ondertussen bijna overal verboden vanwege kankerverwekkend. Maar in eigen land deden producenten en overheden er veel aan om dat potje gedekt te houden.

8

BESPAREN OP ZUINIGHEID

De klassieke partijen hebben gekozen voor de klassieke begrotingsrecepten en snoeien daarbij gretig in de groene premies en aftrekposten. De maatregelen zullen misschien wel de ratingbureaus plezieren, het modale groenkende gezin heeft minder reden tot juichen.

‘We moesten ook dringend af van het imago dat je eerst een ingangsexamen moet hebben gedaan om ons te mogen stemmen. Het leek soms alsof alleen mensen die hun hele leven ecologisch nachten op ons mogen stemmen. Het probleem zat niet bij ons programma, want dat zit goed in elkaar. Wel bij onze houding. En daar hebben we de laatste jaren flink aan gewerkt. Eerst intern, en nu ook extern.’

Samen met hen is een nieuwe generatie radio’s opgestaan die de partij een nieuw elan geven. Verkrachtend vanuit de kernwaarden zijn de mensen en parlementarissen er de laatste jaren met succes in geslaagd om het milieu- en klimaatverhaal te overtuigen en oplossingen naar voren te brengen voor de toenemende vergrijzing, de pensioenen, de verduurzaming en modernisering van onze economie, werkgelegenheid, energie, noem maar op.

Groen-voorzitter Wouter Van Besien: ‘Het is duidelijk dat het werken van de partij gesjord is. Groen bleek ankerwoorden op de problemen waar mensen vandaag mee geconfronteerd worden.’ Ook niet onbelangrijk, daarbij is dat de partij positiever in het leven staat. ‘We zeggen

■ Ondervoorzitter Björn Ritskes en voorzitter Wouter Van Besien

waar het op staat, zonder verzuurd te zijn af het vingertje te trekken. Simpele oplossingen voor complexe problemen bestaan er niet, maar we bieden wel steeds oplossingen met een positieve insteek.

Aimabel als het kan, schep als het moet. Zo ligt de nieuwe manier van te werken en te onderhouden. Het is nog belangrijk dat we de politiek en de maatschappij niet alleen maar voeren door te investeren in herbruikbare energie, zo een wijziging en zorgen we voor een beter leefklimaat. Door de lasten op arbeid te verlagen en te verschuiven naar verbruik en vermogen, worden opnieuw banen geschapt, kunnen onze KMO's floreren en wordt vervulling tegengegeven.

Door resoluut, in te zetten op diversiteit en discriminatie aan te pakken, schakelen we meer mensen in om onze welvaart overvloedig te houden en neemt de achterdocht af, door te zorgen voor evenwichtige loopbanen, houden we meer mensen langer aan het werk. ‘Deze oplossingen worden vertaald in het groene verhaal en onze concrete voorstellen en beleidsdaden. Precies dat nieuwe, verbredende element, willen we beklemtonen met ons nieuwe logo.’

GROEN.BE

Ook groen.be onderging een ware metamorfose. Naast het invullen van de nieuwe huisdij met logo, basistexten en digitaal contact, werd de dag-to-dag-veervoerdig. Het een-geen-nieuwspersbericht, navigatiemenu en de digitale blogstructuur op de homepage. Zo’n 20.000 mensen bezoeken maandelijks onze site. 40% van deze surfers lezen regelmatig een artikel op groen.be. Met het nieuwe design willen we het aandeel reguliere lezers vergroten en nieuwe bezoekers aantrekken. In de toekomst plannen we nog een mobiele versie van de site om tegemoet te komen aan de noden van de smartphone- en tabletgebruikers.

Heb je suggesties voor groen.be of wil je meedelen over onze digitale strategie? Mail het Groen webteam: philippe.bossin@groen.be of word lid van de Groen-campagners via www.groen.be/campagners.

Ok de baseline - Groen werkt voor iedereen - is nieuw. ‘De baseline verduidelijkt dat Groen op alle maatschappelijke terreinen meespeelt,’ vult ondervoorzitter Björn Ritskes aan. ‘Vijf zijn een partij die werkt voor alle groepen in de samenleving. Voor jong en oud, man en vrouw, blank en gekleurd, werkloos of zelfstandig, werkende of niet werkend, student of gepensioneerd... En zelfs voor kleuters en niet-kleuters.’

Niet zelden bij de moeilijke en lange onderhandelingen over de zedestataatverzoening - waar de partij een belangrijke rol in speelde en achter de schermen nog steeds speelt - werkt Groen constructief mee aan ieder voorstel. De partij stelt zich niet in dienst van particulier belang, roepen of erger nog van zichzelf en de postjes, maar wel in het belang van iedereen’, besluiten beliden.

In de daaropvolgende jaren herpakt Agalev zich en dat ver-nieuwde enthousiasme slaat aan bij de kiezer. De opvolgende crisissen in de landbouwindustrie en aandringen op de voedselveiligheid groen Agalev in 1999 nog een dwijfel in de rug. De partij haalt een historische score van meer dan 11 procent en het congres zich achter regerings-deelname, een gok die de partij bijna fataal zou worden.

Zwarte bladzijde

Het jaar 2003 is een zwarte bladzijde in de geschiedenis van Agalev. De federale regeringsbest name wordt onvolgdoende bevonden en de partij zakt bij de verkiezingen onder de kiesdrempel. Ze haalt geen enkele zetel en verliest haar partijlidstatie. Maar Agalev krijgt weinig tijd om zich te herpakken: in 2004 staan er in Vlaanderen, Brussel en Europa alweer verkiezingen op het programma.

De politieke leiding maakt plaats voor een nieuwe generatie. ‘Jos’ degraet geeft de pakket door aan Dirk Holmans, Vlaams volksvertegenwoordiger voor Agalev. Maar die kan de rust niet onmiddellijk herstellen. Agalev blijft in de Vlaamse regering, maar wisselt wel haar ministers. Ernie’s voormalige parlementariërs treden over naar andere partijen.

De beginjaren

Maar in 1995 volgt een eerste dipje. De traditionele politieke klasse baadt in een erg negatieve sfeer van omroep omwille van de Agusta-affaire. Agalev trekt daarom met het thema ‘proprete handen’ naar de kiezer maar de laatste gedachte zijn samen lever aan de onderdij, de gewinstes 3P van Louis Tobback.

Na een kort chotische periode in de zomer van 2003 neemt Vera Dua het over van Dirk Holmans. Zij brengt de rust terug in het groene kamp. De zware klap voor de groenen heeft nog meer positieve gevolgen: honderden nieuwe leden melden zich aan. Een meerderheid ziet nog een moete toekomst, voor een zelfstandige koers van het groene ideologisch.

Om de daaropvolgende vernieuwing voldoende te maken voor de buitenwereld kiest men ook voor een nieuwe naam die meer gelijken vertoont met die van de andere Europese groene partijen, kortweg Groen!. Op het einde van november 2003 wordt het partij-ging nog meer gemoderniseerd. Dua mag zich als eerste ‘voorzitter’ laten noemen in plaats van ‘politischesecretaris’.

De bal ligt in uw kamp

De daaropvolgende campagne voor de verkiezingen van 13 juni is een van de belangrijkste oek uit de geschiedenis van de groene partij. Zij Groen! zich kunnen herstellen na de zware klap van 2003. Zij Groen! zonder nummers - waardig financieel modellen een professioneel campagne kunnen voeren! Zij er niet andere woorden een groene partij blijven! En Groen! kiest voor een gelichte campagne.

Vera Dua en Groen!

Na een kort chotische periode in de zomer van 2003 neemt Vera Dua het over van Dirk Holmans. Zij brengt de rust terug in het groene kamp. De zware klap voor de groenen heeft nog meer positieve gevolgen: honderden nieuwe leden melden zich aan. Een meerderheid ziet nog een moete toekomst, voor een zelfstandige koers van het groene ideologisch.

Om de daaropvolgende vernieuwing voldoende te maken voor de buitenwereld kiest men ook voor een nieuwe naam die meer gelijken vertoont met die van de andere Europese groene partijen, kortweg Groen!. Op het einde van november 2003 wordt het partij-ging nog meer gemoderniseerd. Dua mag zich als eerste ‘voorzitter’ laten noemen in plaats van ‘politischesecretaris’.

Mieke Vogels

De resultaten in 2006 en 2007 bevestigen dat Groen! na de klap van 2003 terug op de politieke kaart staat. Na de verkiezingen in 2007 komt Mieke Vogels als voorzitter aan het hoofd van de partij. Tussen 2007 en 2009 komt de partij, die nu weer in alle parlementen vertegenwoordigd is, terug in de rug voor waar.

Groen! terug op de politieke kaart

In de periode nadien leert de rust een beetje weer in de partij. Ondanks het feit dat de financiële en personele gevolgen van de nederlag van 2003 nog zeer doorvoeren, wordt er keihard gewerkt aan de versterking van de partij met het oog op de volgende jaren. Er wordt sterk geïnvesteerd in inhoud met congressen in 2005 en 2006.

Mets als invest: ‘Vera zoekt... 280.000 mensen’ worden alle creatieve en weinig bestende middel en ingezet. Groen! spreekt duidelijk haar kiezers aan met de verkiezingslogan ‘De bal ligt in uw kamp’. Het is een zeer spannende campagne, maar op de avond van de verkiezingen blijkt dat Groen! het duidelijk gehaald heeft. Na de verkiezingen besluit de partij om in de oppositie te gaan.

“ Het echt pijnlijke nieuws is dat het ook anders had gekund, maar dat men niet heeft gedurfd.

neet leggen. Maar het is niet de leraar op bruggevoeren die de economie heeft doen ontsporen. Het is niet de spoorbaan-belder met 40 jaar op zijn teller die de banken heeft doen instorten. Het is niet de ambtenaar die de financiële markten hun cynische spel heeft laten spelen. Waarom wil de liberale pensieerminister Vincent Van Quickenborne (Opvo-

Steden meer jongeren geloven dat ze nooit een pensioen krijgen. Dat het systeem onleefbaar staat is duidelijk. Dat de pensioengereguleerder bij de hand is bij de ophefmakers over dat somber toekomstigheid, is bedroevend. Het geld is op en iedereen moet zich daar maar bij

Reeds genuine tijd probeer en recht te partijen en opinie-knakers ons wijs te maken dat er een nieuw generatie-geoorloft in de maak is. Het strijdpunt van deze clash zou de pensioenvorming zijn, waarbij de jongeren van dit land wel bereid zouden zijn om langer te werken, terwijl de vijfplusers het land platteleggen en zo snel mogelijk op wereldreis willen vertrekken. Deze idee is zo grotesk dat het haast onbegrijpelijk is dat zoveel intelligente mensen ze uitdragen. Waarbij het opvalt dat die meestal een stuk ouder zijn dan de onbaatzuchtige jongeren die ze bijbelien en dat ze tot een inkomensklasse behoren die probleemloos haar geldover schotten in een persoonlijk pensioenfonds kan stoppen. De zogenaamde generatie-strijd is slechts een rooigras voor de agenda van sociale afbraak en harde saneringen.

DE GENERATIESTRIJD DIE ER GEEN IS

WOUTER DE VRIEND Federali parlements lid

Vid) niet die mensen de crisis laten betalen? Waarom doet hij niets om de jongeren gerust te stellen over de toekomst van hun pensioen? Waarom neemt hij geen maatregelen om dat veilig te stellen?

Ik ben pas vader geworden. Iedere ouder weet dat de toekomst van zijn kinderen het belangrijkste is dat er bestaat. Ik ben er rij goed van bewust dat we met zijn allen langer aan de slag moeten. Ik heb geen probleem om dat te aanvaarden.

Maar als dat langer en harder werken betekent dat ik mijn dochter minder zie, haak ik af. Als mijn vriendin - zoals vele vrouwen in dit land - financieel gestrekt wordt door de nieuwe pensioenvorming, dan haak ik af. En dan lukt het niet om de enige jongere. Als christendemocraten, ben ik en sociaal-democraten niet anders. Het is niet de enige jongere die kan blijven, dan haak ik af. Kijk naar de Scandinavische landen, met hun creatieve systemen van deeltijdse werk en deeltijds pensioen, of hun leeftijdsbewaard personeelsbeleid. Aan werkende mensen, jong of oud, geeft deze regering te weinig perspectief in ruil voor de inspanningen die we met zijn allen moeten doen.

België wordt de volgende jaren geen prettig land om in te leven. Dat is niet alleen omwille van de crisis, dat is ook de verantwoordelijkheid van de onrechtvaardige leuzen en het anti-sociale beleid van deze regering, met haar pensieerminister op kop. Het echt pijnlijke nieuws is dat het ook anders had gekund, maar dat heeft men niet gedurfd.

Dit opiniestuk verscheen op vrijdag 23 december 2011 in De Morgen.

Er wordt geïnvesteerd in een verdere versterking van het programma. De verkiezingscampagne van juni 2003 wordt op gang getrokken met een sterke focus op de groene economie. De uitdaging bestaat uit de partij de donkere jaren na 2003 achter zich kan laten, en is tegelijk een aanzet om de volgende jaren de partijwerking te versterken.

Groen! heeft op dit moment, naast vijf Kamerleden en twee senatoren (waaronder 1 gemeenschaps senator), ook 1 Europees, 7 Vlaamse en 2 Brusselse parlementariërs. Na de verkiezingen treedt de partij ook toe tot de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, waar er met Bruno De Lille een groene staatssecretaris is.

Een nieuwe duo aan de leiding

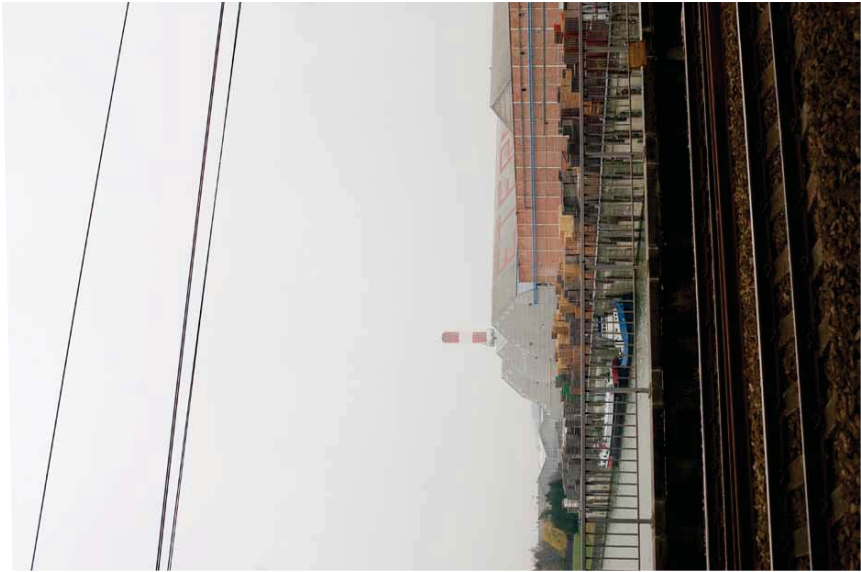
In oktober 2009 duikt een congres van de partij Wouter Van Besien en Björn Ritskes aan als nieuwe voorzitter en ondervoorzitter. Zij volgden daarmee Mieke Vogels op aan het hoofd van Groen!.

ASBEST

VOOR DE EEUWIGHEID

Tekst ► DRIES D'HAESE Foto's ► SIEN VERSTRAETEN

“ In de gouden jaren zestig en zeventig werd asbest verkocht als het modernste, brandveiligste en duurzaamste product ooit. Dat het inademen van asbestvezels ongeneeslijke kankers veroorzaakt, werd er niet bij verteld.

► De Eternit-fabriek in Kapelle-op-den-Bos.

► Van links naar rechts: Lise Rijnwaerts, Yves Rousseaux, Ivan Vandervelden en Dries D'Haeze

In de gouden jaren zestig en zeventig werd asbestcement verkocht als het modernste, brandveiligste en duurzaamste product ooit. Dit het inademen van asbestvezels ongeneeslijke kankers veroorzaakt, werd er niet bij verteld. Ook niet dat het jaren kan duren vooraleer de symptomen opdaken. Asbestvezels hebben een incubatieduur van twintig tot veertig jaar. Het gebruik ervan is onderbroken in de meeste landen ter wereld verboden. Eternit, één van de grootste producenten ervan, is trouwens afgelid van het Franse woord 'eternité', voor de eeuwigheid dus.

Asbest werd wereldwijd een enorm succes, onder andere in de bouw waar het gebruikt werd als isolatiemateriaal. Bij ons is het vooral bekend om de golfplaten die nog overal ziet. Maar ook rolrings- en waterbuizen bevatten vaak asbest. Zo'n 40.000 kn van de pijpladen zijn in België nog steeds in gebruik. Daarnaast werd het ook gebruikt in onder andere vervoermiddelonderdelen, in remvoeringen van auto's, in voorverwarming van huizen, bij de fabricatie van banden en deuren, bij de isolatie van schepen, in zijn 'bloedperiode' kende asbest, naar schatting 3.000 toepassingen.

Veel van de materialen zaten vandaag nog steeds in huizen, schoolgebouwen en jeugdkoloniën. Door de band des tijd versillen zij langzaam maar zeker, en komen de opgeslagen vezels vrij. En maken ze nieuwe slachtoffers. Want asbestvezels verslijten niet. Ze zijn en blijven gevaarlijk voor eeuwig en altijd. Een groots opgevoelde sanering is dan ook de evidentie zelf. Terminste: als we willen en vermijden dat asbestgerelateerde aandoeningen in de komende decennia uitgroeien tot een wereldwijde epidemie.

Want dat asbest gevaarlijk is, weten we al sinds de jaren zestig. Directe of omgevingsblootstelling veroorzaakt asbestose, pleura of kwaadaardig mesotheliom of longkanker en buiklieskanker. Reeds in 1953 werd asbestose als beroepsziekte erkend in België. In 1955 was er het eerste epidemiologisch bewijs van het verband tussen blootstelling en bronchus- en longkanker. In 1960 was er afdoend epidemiologisch bewijs van het verband tussen blootstelling en pleurameesotheliom. Het duurde echter tot 1989 voor bijna alle toepassingen in België werden worden.

Asbestsaneringsfonds

Middelen druk van Groen bestaat er sinds 2006 een federale fondus voor asbestsanering. Het is een fonds dat ons helpt om preventief op te treden tegen de gevolgen van asbest is er nog niet. Er is dus geen geld voor zien om het aantal slachtoffers in te dijken door asbest

GROEN KAPELLE-OP-DEN-BOS ZET DOSSIER JARENLANG MEE OP DE AGENDA

Sinds het proces dat de familie Jonckheere tegen voormalig asbestproducent Eternit won, staat asbest weer volop in de belangstelling. Asbest, de minerale delfstof die decennialang vooral in de bouw gebruikt werd als isolatiemateriaal, is onderbroken bijna overal verboden vanwege kankerwekkend. Maar in eigen land deden producenten en overheden er veel aan om dat poeje gedekt te houden. Gelukkig hield ook de lokale greep uit Kapelle-op-den-Bos het dossier hoog op de politieke agenda.

te vervuilen vooraleer het slachtoffers maakt. Het huidige fonds komt alleen tussenbeide als het kwaad al is geschied. Groen wil dat onze regering werk maakt van zo'n fonds zodat de immense kosten van de asbestsaneringen in ons land mee gefinancierd worden door de historische vervuiler.

Ons voorstel stukt op heel wat verzet. Naast de industrielel veel vriend genoot ook Vlaams minister van leefmilieu Joke Schauvliege zich genootzaakt om weerwerk te bieden. "Onbetaalbaar duur", heet het dan. "Een kwestie van prioriteiten", is de repliek van Groen. "Want niet alleen onze huizen bevatten erg veel asbesthoudende materialen, ook scholen en jeugdkoloniën. En vaak nemen particulieren onvoorwaardelijk risico's door op eigen loutje asbest te verwijzen. Dats uit, onverenigbaar. Maar ook omdat een professionele sanering fluchtant veel kost".

Zo'n saneringsfonds ken in de eerste plaats de audit belastingen om te checken of er asbest aanwezig is. Als dat zo is, kan het fonds de kosten van de sanering helpen vergoeden. Tot op vandaag is het gros van de politieke partijen echter door' gebleven voor de problematiek. En dat is misschien minder bevallig dan men zou denken. Want het probleem ligt gevoelig. En de internationale asbestlobby is machtig en inventief. Val het niet op dat België één van de weinige landen is waar tot voor kort nog geen gerechtelijke stappen tegen Eternit werden ondernomen?

Went wie asbest zegt, zegt Eternit. En wie Eternit zegt, denkt onmiddellijk aan Kapelle-op-den-Bos, de bakermat van asbest. Eternit vestigde er zich al in 1924. Voormalig Groen-politicus Willy Vandecastelen was een van de mensen die zich al sinds 1999 met het asbestdossier bezig hield. Samen met hem heeft Groen in Kapelle-op-den-Bos vanaf dag één vastpanden het asbestdossier op de politieke agenda gezet. De groots opgevoelde saneringen door OVAM in 2007 waren daar voor een groot stuk het gevolg van.

Groen deed ook regelmatig voorstellen gratis aanblijven van asbest op het containerpark, asbestsaneringen van jeugdkoloniën, scholen en sportvelden. Willy Vandecastelen heeft op zijn beurt ook voorstellen gedaan. Het was een plan van een logisch centrum op het voormalige asbestdossier in Tiselt. Heeft Groen er alles aan gedaan om dat te verijdelen. Tevergeefs. Meer nog. Bovenop het voormalige start bouwde Eternit zelfs een zonnepanelenpark. Eternit, voorziet zo vele gezinnen uit de regio van groene stroom, naar eigen zeggen 'uit lende voor de omgeving'.

Maar al hebben we de werken niet kunnen tegenhouden, we hebben ministers wel gewezen op hun verantwoordelijkheden. En ervoor gezorgd dat extra veiligheidsmatregelen werden genomen voor omwonenden en voor werfpersonnel. In het verleden heeft Groen Kapelle-op-den-Bos meemak's haar nek uitgestoken in het asbestdossier en dat zullen we in de toekomst blijven doen. Daar gaan we voor door het vuur. Want spijtig genoeg is het laatste slachtoffer nog niet gekend", zegt de lokale greep in loor.

"Het lijkt ons gerechtvaardigd dat de asbestproducenten van het verleden deels mee opdraaien voor de saneringskosten die u en ik moeten maken om ons te verlossen van deze zware erfenis. De producenten waren al 40 jaar op de hoogte van de risico's van asbest, en hebben ingeluiden op te treden als verantwoordelijke en goede huisvaders. De overheid de toek op de moge was - heeft ingeluiden tusschen de jaren vijftig en zeventig. Het is dus niet terecht dat de huidige verantwoordelijke zijn. moeten zo maar samen de sanering van asbest op zich nemen. Dat is niet meer dan logisch."

Reactie Groen op Eternit-uitspraak

'GROTE STAP VOORWAARTS IN ERKENNING SLACHTOFFERS.'

De Brusselse rechtbank van eerste aanleg heeft Eternit veroordeeld tot een schadevergoeding van 250.000 euro. Die moet het bedrijf betalen aan de familie van de in 2009 overleden Françoise Jonckheere. Groen en Ecolo reageren verheugd op de uitspraak. Met de veroordeling van Eternit komt er eenzijdige erkenning voor de slachtoffers van asbest in België. Maar het werk is nog niet af."

Deze grote stap voorwaarts moet nu zo snel mogelijk vervolg krijgen, vinden Kamerleden Kristof Calvo (Groen) en Mariël Gerkens (Ecolo), daarom hebben ze samen een wetsvoorstel ingediend om het reeds bestaande Asbestfonds te verscherpen, uit te breiden en mede door de verantwoordelijke bedrijven te laten financieren. Dit nieuwe voorstel baseert zich op vijf principes:

1 Uitbreiding financiering met privé-partners

Het huidige fonds wordt enkel door publieke middelen gefinancierd. Nog steeds wordt asbest geproduceerd en gebruikt in landen waar dit nog niet verboden is. En dat terwijl de gevaren genoeg gekend zijn. Het groene wetsvoorstel voorziet in een verplichte bijdrage van de producenten en installateurs van asbest.

2 Mogelijkheid om naar justitie te stappen

Volgens de huidige wet kon een slachtoffer dat gebruik maakt van het Asbestfonds raden niet meer naar het gerecht stappen. Nu voorzien deze mogelijkheden wel. Indien het slachtoffer de zaak wint en de producent schadevergoeding moet betalen, wordt het fonds automatisch terugbetaald. Een wettelijke vergoeding wordt, moet ook een grotere bijdrage aan het Asbestfonds leveren.

3 Erkenning van longkanker als asbestziekte

Momenteel vallen enkel mesotheliom en asbestose onder de ziektes die recht geven op een vergoeding van het asbestfonds. Lichtams wordt ook longkanker veroorzaakt door blootstelling aan asbest. Het groene voorstel brengt daar verandering in als de aanwezigheid van asbestvezels in de longen wordt vastgesteld.

4 Verlenging van aanvraagperiode

Ziekten ten gevolge van blootstelling aan asbest manifesteren zich soms pas na vele jaren (de incubatieduur) van asbestvezels kan variëren van twintig tot veertig jaar). Hierdoor is de huidige periode van 20 jaar waartinnen je een aanvraag tot schadevergoeding kan instellen te kort. Met dit nieuwe voorstel wordt die opgevoerd naar 50 jaar.

5 Geen onderscheid tussen werknemers en omgevingslachtoffers

Er bestaat een opgevoelde discriminatie tussen slachtoffers die als werknemer blootgesteld werden en mensen die slachtoffer werden ten gevolge van omgevingsfactoren. Voor de eerste categorie worden immers ook de medische kosten vergoed die niet onder de ziekenkas vallen, terwijl dat voor de tweede niet het geval is. Met het nieuwe voorstel reent het Asbestfonds deze kosten op zich.

Okos, de groene denktank voor sociaal-ecologische verandering, brengt sinds 1996 een lijvig tijdschrift uit met doorgrondende artikels van spitse denkers uit middenveld en academische middens. Daarnaast organiseert ze ook interessante lezingen en colloquia. Op die manier biedt ze een open forum voor grondige reflectie, uitwisseling en debat over politiek, ecologie en cultuur.

ECOMIX

FILM

FILMBIOGRAFE VAN ECOPIRAAT PAUL WATSON

Het is inmiddels de tweede filmbiografie – na Pirata of the Sea – van Paul Watson. Eco-Pirate, The Story of Paul Watson wordt omschreven als een fascinerend verslag van de strijd van een onverschrokken ecowarrior. Het is een fraaie mix van nieuwe beelden, archiefmateriaal, en interviewfragmenten waarbij sympathisanten hun kritische mening over Watson niet onder stoelen of banken steken.

Het resultaat is een eerlijk portret van een man die dertien boven mensen staat, een soort maritieme versie van Werner Herzog's Grizzly Man. De man haantert niet zomaar het motto: 'Als je werkelijk iets wilt veranderen, moet je schade toebrengen.' De documentaire scend reeds geprogrammeerd in de Verenigde Staten, Canada, Scandinavië, Polen, Brazilië en in oktober was België aan de beurt: tijdens het Internationaal Filmfestival in Gent. De film is te koop via iTunes en Amazon.

AGENDA

VR JONG GROENEN HEFFEN 20/01 HET GLAS OP NIEUWE JAAR

Jong Groeni laat de kans om op het nieuwejaar te cossen niet aan zichten voorbijgaan. Foto's door Heidi K Vos dat er zijn foto's schrijven op het voorbijjaar en een video van de afgelopen jaren. Jong Groeni De Groene Bld uit een prijs waarna we een organisatie die zich inzet voor een groenere toekomst in de bloemetjes glas komen heffen op vrijdag 20/01 om 19u in de Spiegelzaal van De Markten te Brussel. Inschrijven voor de nieuwjaarsreceptie kan via www.jonggroen.be/ nieuwjaarsreceptie.

DO 02/02 DEBAT 'DE MARKT VOORBUJ. VOOR DEN HERENNAAGSE POLITIEK ECOLOGIE'

Eind 2011 verscheen het boek 'De markt voorbu'. Voor een hedendaagse politieke ecologie'. Het gaat om een bundel teksten van De Franse denker André Gorz (1923-2007). Een denker die 'groene politiek' op de agenda zette en medeoprichter was van het weekblad Le Nouvel Observateur. Door de jaren heen heeft hij een origineel oeuvre uitgebouwd, dat nog steeds in het de wereld gewaardeerd wordt. We herontdekken dat grote tempo van spelen in het debat over de noodzakelijke sociaal-ecologische transitie de komende jaren.

Debat met Roger Juchas (samenvatting van het boek), Magda Alevat (minister van staat, Groen) en Peter Tom Jans (KUL-adviseur, auteur en gelijktijdig weesopvoeder). Moderator: Alma De Walsche (MOP)

C.C. Grabinhorst / Mechelsestraat 11 / Leuven/201.

DE 'COMMONS'

Op vrijdag 9 maart 2012 organiseert Okos in samenwerking met Etopia en de Green European Foundation een internationaal congres over de 'commons'. Onder andere historica Tine De Moor (Universiteit Utrecht) en filosofe Tom Dedeurwaerdere (UCL) komen aan het woord in Brussel.

Sinds de start van de financieel-economische crisis gaan zowel de markten als de staat (Europa inbegrepen) door een diepe crisis. De vraag is dan ook of we in Europa geen derde

'monst' hebben nodig hebben. De zogenaamde 'commons' bieden hiervoor het meest veelbelovende perspectief. Het gaat hierbij over samenwerkingsverbanden tussen mensen, los van markt en staat.

Dat de 'commons' geen ideaal zijn, bleek in 2009 toen Elinor Ostrom de Nobelprijs voor economie kreeg, precies voor haar werk over de 'commons'. Ze boonde aan dat mensen over heel de wereld zelf in staat zijn om op efficiënte wijze natuurlijke grondstoffen en voedselsystemen te behouden en nieuwe vormen van samenwerking te ontwikkelen.

De 'commons' zijn niet louter een theoretisch gegeven, maar ontvatten heel wat ontwikkelingen die ontstaan in lokale gemeenschappen. De 'commons' hebben een rijke traditie – met name voorbeelden uit het middeleeuwse Europa – en zijn tegelijk een bron zijn van radicale innovaties van open source software, verschuivende van deelen en gezamenlijk

Info 8 inschrijvingen: www.okos.be/ Een initiatief van Okos, European Green Foundation en Etopia

De markt voorbu. Voor een hedendaagse politieke ecologie' is een publicatie van Okos in samenwerking met Socialisme 21. Het boek bundelt teksten van André Gorz, een van de belangrijkste kritische filosofen uit de 20ste eeuw. Zijn gedachtegoed heeft niet alleen heel de linkse zijde in Europa beïnvloed, maar zette ook de 'groene politiek' op de lokale agenda. Hij is zonder meer een pionier van de politieke ecologie.

Gorz legt een theoretische basis voor onder andere de verontwaardiging over de graaicultuur, het belang van arbeidsverdeling en autonome tijd, de toenemende kloof tussen arm en rijk en de toestand van onze planeet. Hij denkt ook na over alternatieven en zet grote mogelijkheden in de digitale revolutie.

Gorz werkt met overtuigende actuele vragen op: wat betekent vooruitgang? Hoe voorkomen we sociale ongelijkheid? Wat moet de huidige generatie opofferen met het oog op de toekomst?

De markt voorbu. Voor een hedendaagse politieke ecologie' kan besteld worden bij Okos, door overschrijving van € 12 (incl. verzending) op het rekeningnummer 001-5987701-54 van Okos vzw met als vermelding 'De markt voorbu'.

Okos op tournee

/ LEZING /

7 miljard: 'facts and figures' over de bevolkingsexplosie

Onlangs bereikte de wereldbevolking de kaap van de 7 miljard. Waar komt deze bevolkingsexplosie vandaan en hoe ver zal de groei zich doorzetten?

In samenwerking met: Masareelfonds, Zj-kant en Climax organiseert Okos vijf lezingen verspreid over Vlaanderen met professor Jan Van Bavel (KUL) over demografie, in zijn presentatie maakt Van Bavel je wegwijs in de demografische evoluties, onderbouwde hij het belang van onderwijs voor jonge vrouwen, neemt hij de de gevolgen van vergrijping en migratie onder de loep en kent hij de verhouding met biologische processen en sociaal-ecologische veranderingen zal ondergaan.

Windmolens doen treinen rijden

Niet voor niks heeft Vlaas minister van Energie en Mobiliteit, Philippe Henry (Ecology), de vergunning afgeleverd die nog ontbreekt om de hogesnelheidslijnen tussen Brussel en Luik op groene energie door ons land te laten ragen.

Het windmolenpark bestaande 25 windturbines langs de spoorlijn is een project van spoorwedgebeheerder Infrabel. Electrabiliteit en evolutie gemeenten en wat die spoorweginen van groene energie voorzien. Het gaat om de hoge snelheidslijn Leuven-Luik, de traditionele verbinding tussen beide steden, en de lijn 21 die Londen en Harmlut in Luik met elkaar verbindt.

De creëren van 16 'Vlaamse' windmolens kreeg al het fiat, maar er ontbreekt dus nog de Vlaas vergunning voor nog eens negen windmolens. Volgens de voorwaarde van niet-overbeheerder Infrabel zal het park in 2 procent van de energielevering van de Belgische spoorwegen voorzien.

'Economics of Happiness'

Okos organiseert een reeks vertoningen van de documentaire The Economics of Happiness in negen steden over heel Vlaanderen. De documentaire legt verbanden tussen modalisering, klimaatcrisis, werkloosheid en financiële crisis en toont hoe mensen onafhankelijk van de bestaande machtsstructuren werken aan een andere toekomst. Na de vertoning is er telkens ruimte voor discussie, met verschillende sprekers naargelang de locatie. Concrete informatie is te vinden op www.okos.be/ (tm. Masareelfonds)

Okos op tournee

/ LEZING /

7 miljard: 'facts and figures' over de bevolkingsexplosie

Onlangs bereikte de wereldbevolking de kaap van de 7 miljard. Waar komt deze bevolkingsexplosie vandaan en hoe ver zal de groei zich doorzetten?

In samenwerking met: Masareelfonds, Zj-kant en Climax organiseert Okos vijf lezingen verspreid over Vlaanderen met professor Jan Van Bavel (KUL) over demografie, in zijn presentatie maakt Van Bavel je wegwijs in de demografische evoluties, onderbouwde hij het belang van onderwijs voor jonge vrouwen, neemt hij de de gevolgen van vergrijping en migratie onder de loep en kent hij de verhouding met biologische processen en sociaal-ecologische veranderingen zal ondergaan.

GROEN TWITTER

@hermesanctum: De Lijn moet van minister Bourgeois besparen: zal er dan ook op de pendelbus en naar Uplac bespaard worden? Of is dat prioriteit bleef?

@groen: Vanaf nu kan je met de V-TEST ook de dienstverlening van de energieleveranciers verglijken: <http://bit.ly/zuyA4a>

@flipwattsew: Binnenlandse vuchten afschaffen? @knack publiceert vandaag resultaat poll. 94% zegt: JA!

@jonggroen: Succes! RT @JasperStragier: Tijd voor een kleine bekendmaking op 14 okt 2012 staat mijn naam op de kieslijst van @Groen #Wevelgem #thora

@luwimpactnro: de trends voor 2012 <http://wp.me/pd8BL-1EW>

BESPAREN OP ZUINIGHEID

De klassieke partijen hebben gekozen voor de klassieke begrotingsrecepten en snoeien daarbij gretig in de groene premies en aftrekposten. De maatregelen zullen misschien wel de ratingbureaus plesieren, het modale groen denkende gezin heeft minder reden tot juichen.

Groene verplaatsingen worden alvast sterk ontraden. In plaats van de gebrekkige dieselpromotende ecopremie voor auto's te hervormen, besliste 'de groenste regering' (dixit Bruno Tobback) om de premie af te schaffen. Tegelijk bespaart men amper op de 4,1 miljard euro aan fiscale stimuli voor bedrijfswagens, weigert men belasting op vliegtuigtickets in first class en bezuinigt men op de NMBS.

gekaart in een wetsvoorstel van Groen!, is geen sprake.

De energiebesparende Belg krijgt zo de rekening gepresenteerd van een politiek steekspel. Over- en ondersubsidiëring wisselen elkaar af. De duizenden gezinnen met bouwen en renovatieplannen keer op keer terug naar de bank sturen om hun financieel plaatje rond te krijgen, getuigt van weinig respect.

liteit één van de slechtste leerlingen van Europa. Van de 27 EU-lidstaten zijn er maar vier landen die nog minder het principe van 'de vervuiler betaalt' in de praktijk brengen.

Het per direct schrappen van de ecoestroom zorgt terecht voor grote verontwaardiging. Maar als de toekomstige generaties vandaag

al mee zouden kunnen protesteren, zou het verzet nog luider klinken. Op een moment dat de politiek moet hervormen, verrassen en vernieuwen is de ecocrisis van de klassieke tripartite onverantwoord. Welke kleur het mengen van oranje, blauw en rood oplevert, is voor discussie vatbaar. Maar één ding staat vast: groen is het niet.

“Werken wordt nog steeds zwaarder belast dan rentenieren.”

Ook wie bouwt, renoveert en isoleert, krijgt rake klappen. De regering van pseudo-ecologen zet het mes in de belastingverminderingen voor energiebesparende maatregelen zoals dubbel glas, thermostatische kranen en energiebesparende stookketels. Het organiseren van een energieaudit wordt evenmin nog gestimuleerd. In 2010 maakten maar liefst 626 219 gezinnen gebruik van het fiscaal voordeel voor energiebesparing. Uiteindelijk overleeft enkel het fiscaal voordeel voor dakisolatie de besparingshonger van Di Rupo I. Van een compenserende aanpassing van de aftrekpost, met bijvoorbeeld ook steun voor muur- en vloerisolatie zoals aan-

Met de schrapping van de groene lening krijgt ook de bouwsector zelf een stevige tik. Een groene bouwsector zorgt nochtans voor een drievoudige winst: klimaatvoordeel, lagere energiefacturen en lokale tewerkstelling.

De sector die dit niet doet, wordt dan weer wel beloond. Met slechts 300 miljoen euro extra nucleaire taks, blijven de woekerwinsten van Electrabel grotendeels buiten schot.

Waar brengt dat België in vergelijking met de rest van Europa? Op een weinig benijdenswaardige plaats. Ons land is qua ecofisca-

DE TOP 5 VAN DE MISSERS

- 1 Werken wordt nog steeds zwaarder belast dan rentenieren.
- 2 Ook in de bijkomende belasting op consumptie wordt gekozen om de gewone man te treffen en de rijke te ontzien. Zo komt er geen vliegtuigtaks voor businessclass maar wel een verhoging van de BTW op digitale televisie.
- 3 De groene fiscaliteit gaat achteruit. De vergroening, bestaande uit een hogere nucleaire taks en extra belasting op bedrijfswagens wegen niet op tegen de ontgroening door de bezuinigingen bij de NMBS en de afschaffing van de ecopremie.
- 4 Er wordt bespaard op werkloosheid, maar er worden geen bijkomende jobs gecreëerd.
- 5 Mensen worden verplicht om langer te werken maar tegelijk worden tijdskredieten fors aangepakt, en is er geen enkele voorwaarde naar vorming en omscholing van oudere werknemers.

GROENESTROOMQUOTA OMHOOG

Groene stroom maken in Vlaanderen is geen sinecure. Niet door het klimaat of het gebrek aan open ruimte in onze regio. De groene ondernemer ligt al maandenlang wakker van politieke onwil. De Vlaamse regering wil immers niet weten van hogere ambities voor groene stroom.

De zon mag hier dan al minder schijnen dan in het zuiden van Europa, toch is in Vlaanderen heel wat mogelijk. Windmolens op zee zouden 2800 megawatt voor hun rekening kunnen nemen tegen 2020, hetgeen overeenkomt met het vermogen van de vier kernreactoren in Doel. Maar ook op land is er wind, goed voor 1500 megawatt tegen het einde van dit decennium. Zonne-energie heeft een grote opgang gekend in Vlaanderen en is nu de tweede belangrijkste bron voor groene elektriciteit. Biogas en biomassa – zoals hout en palmolie – zijn veruit de belangrijkste bronnen voor groene stroom, zij het vooral dankzij aanvoer uit het buitenland. Intussen zit onder de Kempen heel wat geothermische energie, volgens de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) goed om de helft van Vlaanderen te voorzien van elektriciteit.

Groene stroom heeft wel degelijk potentieel in Vlaanderen. Meer nog, we overtreffen onze doelstellingen: al meer dan een jaar wordt meer geproduceerd dan we hadden gepland. Het systeem van de groenestroomcertificaten, waarbij groene elektriciteitsproducenten certificaten krijgen

voor de opgewekte stroom en vervolgens elektriciteitsleveranciers die certificaten moeten opkopen, heeft duidelijk gewerkt. Het kan wel beter en goedkoper: met een gelijkaardig systeem produceert Wallonië meer groene stroom dan Vlaanderen, terwijl een Waals gezin er heel wat minder voor betaalt. Maar de fundamenteën zijn goed. Groene technologie wordt intussen steeds goedkoper en olie duurder, waardoor het verschil in prijs tussen beide steeds kleiner wordt. Hernieuwbare energie is geen kwestie van keuze, de beperkte olievoorraden hebben die keuze al gemaakt.

En toch hangt de groene energiesector in de touwen. Hoe komt dat? Door het groene succes in Vlaanderen bestaat er namelijk een overaanbod aan certificaten, waardoor leveranciers minder betalen per certificaat en producenten dus minder inkomsten hebben. Nochtans is de oplossing eenvoudig: de doelstellingen verhogen, zodat leveranciers meer certificaten moeten opkopen en de prijs per certificaat opnieuw stijgt. Een verhoging van die doelstellingen dringt zich sowieso op, aangezien Europa ons meer ambitie oplegt. Maar de Vlaamse regering geeft al

maanden niet thuis, tot grote frustratie van de groene economie. Vooral regeringspartij N-VA is in het Vlaams Parlement steeds kritischer van dienst als het gaat over meer groene ambities. De partij van Bart De Wever beweert dat lage doelstellingen voor groene stroom voor een betaalbare energiefactuur zorgen. Laat nu net de betaalbaarheid van die factuur de belangrijkste reden zijn om de groene doelstellingen snel te verhogen.

Een woordje uitleg. Als groene producenten meer stroom maken dan voorzien en er dus meer certificaten zijn dan leveranciers moeten aankopen, daalt de prijs van certificaten. Dat gebeurt door het spel van vraag en aanbod. Maar als een groene producent zijn certificaten niet verkocht krijgt aan een leverancier, kan hij altijd naar de netbeheerder stappen (Eandis of Infrax), die verplicht is om die te kopen tegen een minimumprijs. Groenestroomcertificaten komen dus massaal bij de netbeheerder terecht. En die rekent de kosten door aan gezinnen en bedrijven, maar volgens een verdeling waarbij vooral de gezinnen moeten opdraaien. En het wordt nog straffer: elektriciteitsleveranciers betalen nu minder voor certificaten, maar rekenen wel dezelfde kosten door aan de consument. Pure winst voor de leverancier. Dus dreigen we tweemaal te betalen voor dezelfde groene stroom: een keer via de netbeheerder, een keer via de leverancier. Wie kan dit politiek verantwoorden? Door de stugge houding van N-VA betalen we meer in plaats van minder. Als de N-VA de hardwerkende Vlaming wil

verdedigen en de energiefactuur betaalbaar wil houden, dan maakt ze liever vandaag dan morgen werk van hogere doelstellingen voor groene stroom.

Je zou bovendien verwachten dat een nationalistische partij pleit voor meer energieonafhankelijkheid. Niets is minder waar. Minder groene stroom betekent meer afhankelijk van olie uit het buitenland. De enige hernieuwbare energiebron die trouwens nog op enige sympathie kan rekenen van N-VA, is biomassa. Omwille van de lage kost. Het ironische is dat net installaties op biomassa worden stilgelegd in Vlaanderen. Door het kelderen van de prijs voor groenestroomcertificaten, maar ook omdat biomassa steeds duurder wordt. Bovendien worden deze brandstoffen vaak niet in eigen land geproduceerd. Wil N-VA dan dat Vlaanderen afhankelijk wordt van Canadese houtpellets of palmolie uit Indonesië? Of wil ze ook energie halen uit Vlaamse wind en zon?

De groene energiesector krijgt rake klappen, niet omwille van een gebrek aan potentieel in Vlaanderen, maar door een gebrek aan politieke daadkracht. Installaties voor groene stroom worden stilgelegd, omdat de Vlaamse regering maar niet beslist krijgt om de doelstellingen op te krikken. Regeringspartij N-VA moet nu maar eens kleur bekennen: wil ze een Vlaamse groene economie? Of wil ze een onafhankelijk Vlaanderen, afhankelijk van steeds duurder brandstoffen uit het buitenland?